

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Auditeur du travail

Tilltalad: Yangwei SPRL

Tolkningsfrågor

Ska klausul 5.1 a i ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, (1) tolkas så, att den utgör hinder mot nationella bestämmelser såsom sådana som innebär

- en skyldighet att, på den plats där arbetsreglementet ska kunna tillgås, förvara en skriftlig kopia av deltidskontraktet, eller ett utdrag ur detta kontrakt som omfattar arbetstiderna, namnger de båda parterna och innehåller deras underskrifter (artikel 157 i ramlagen),
- en skyldighet att säkerställa att tidsperiodens början när som helst ska kunna fastställas (artikel 158 i ramlagen),
- vid rörlig timplan, en skyldighet för arbetsgivaren att skicka ett meddelande till arbetstagaren härom minst fem arbetsdagar före arbetsdagen, och därtill en skyldighet att anslå varje deltidsarbetares individuella timplan i början av dagen och sedan spara denna under ett år (artikel 159 i ramlagen), eller
- en skyldighet för en arbetsgivare som har deltidsanställda att inneha en handling som innehåller uppgifter om samtliga timplansavvikelser enligt artiklarna 157–159 (artikel 160 i ramlagen), vilken ska upprättas enligt de anvisningar som finns i artikel 161 i ramlagen?

(1) EGT L 14, 1998, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4 juli 2011 — Argenta Spaarbank NV mot Belgische Staat

(Mål C-350/11)

(2011/C 282/11)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Argenta Spaarbank NV

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Strider det mot artikel 43 i EG-fördraget (nu artikel 49 FEUF) med en nationell skattebestämmelse på grundval av vilken ett bolag med hemvist i Belgien som är obegränsat skattskyldigt där, vid beräkningen av sin beskattningsbara vinst inte kan göra riskkapitalavdrag med ett belopp motsvarande den positiva skillnaden mellan, å ena sidan, det bokförda värdet av tillgångarna i de driftställen som den skattskyldige äger i andra EU-medlemsstater och, å andra sidan, summan av de skulder som kan hänföras till dessa driftställen, medan det däremot kan göra riskkapitalavdrag om denna positiva skillnad kan hänföras till ett fast driftställe i Belgien?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 4 juli 2011 — KGH Belgium NV mot belgiska staten

(Mål C-351/11)

(2011/C 282/12)

Rättegångspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: KGH Belgium NV

Motpart: Belgiska staten

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 217.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L s. 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) tolkas så, att medlemsstaterna vid fastställandet av de praktiska förfarandena för bokföring av tullbeloppen kan inskränka sig till att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelser som endast innehåller föreskrift om

- att vid tillämpningen av den nationella lagstiftningen avses med bokföring "införandet i räkenskaperna eller annat likvärdigt medium av det tullbelopp som utgör tullskulden" — rent konkret artikel 1.6 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter (algemene wet inzake douane en accijnzen), samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 januari 1994 ha blivit ersatt av artikel 1.4 i lagen om ändring av den allmänna lagen om tullar och punktskatter (wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 30 december 1993, s. 29013),

och

- att reglerna beträffande bokföringen och betalningsvillkoren för de belopp som ska upp bäras i tullskuld

fastställs i Europeiska gemenskapernas förordningar — rent konkret i artikel 3 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter, samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 juli 1990 ha blivit ersatt av artikel 72 i lagen av den 22 december om skattebestämmelser (wet houdende fiscale bepalingen) (*Belgisch Staatsblad* av den 29 december 1989, s. 21141),

eller ska medlemsstaterna, vid genomförandet av artikel 217.2 i tullkodexen i sin nationella lagstiftning fastställa hur den bokföring som avses i artikel 217.1 i tullkodexen ska utföras rent praktiskt, så att gäldenären kan kontrollera att den bokföring som föreskrivs i artikel 217.1 i tullkodexen faktiskt också har utförts?

2. Ska artikel 217.2 i tullkodexen tolkas så, att när det i den nationella lagstiftningen endast föreskrivs

— att vid tillämpningen av den nationella lagstiftningen avses med bokföring "införandet i räkenskaperna eller annat likvärdigt medium av det tullbelopp som utgör tullskulden" — rent konkret artikel 1.6 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter (algemene wet inzake douane en accijnzen), samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 januari 1994 ha blivit ersatt av artikel 1.4 i lagen om ändring av den allmänna lagen om tullar och punktskatter (wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen) (*Belgisch Staatsblad* av den 30 december 1993, s. 29013),

och

— att reglerna beträffande bokföringen och betalningsvillkoren för de belopp som ska uppbäras i tullskuld fastställs i Europeiska gemenskapernas förordningar — rent konkret i artikel 3 i den allmänna lagen om tullar och punktskatter, samordnad genom kunglig förordning av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* av den 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lagen av den 6 juli 1978 om tullar och punktskatter (*Belgisch Staatsblad* av den 12 augusti 1978, s. 9013), i dess lydelse efter att från och med den 1 juli 1990 ha blivit ersatt av artikel 72 i lagen av den 22 december om skattebestämmelser (wet houdende fiscale bepalingen) (*Belgisch Staatsblad* av den 29 december 1989, s. 21141),

kan tullmyndigheten med framgång göra gällande att införande av tullbeloppet i en så kallad Fiche 1552 B, införande av tullbeloppet i en elektronisk databas över

obetalda tullar och punktskatter⁽¹⁾ eller vilket annat slags införande av tullbeloppet som helst på vilket annat tänkbart medium som helst, gäller som bokföring i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen?

3. Om tullmyndighetens införande av tullbeloppet i en Fiche 1552 B kan gälla som bokföring i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen, ska artikel 217 i tullkodexen då tolkas som att enbart införandet av det exakta tullbelopp som följer av en tullskuld i en Fiche 1552 B gäller som sådan bokföring som avses i artikel 217.1 i tullkodexen?

⁽¹⁾ PLDA, "Paperless Douane en Accijnzen".

Överklagande ingett den 6 juli 2011 av Maurice Emram av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 10 maj 2011 i mål T-187/10, Emram mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Maurice Emram (ombud: M. Benavî, avocat)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Guccio Gucci Spa

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet, eftersom tribunalen har ogillat talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnds beslut av den 11 februari 2010,
- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut, i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna som uppkommit vid tribunalen och domstolen samt förplikta bolaget Gucci att ersätta rättegångskostnaderna vid harmoniseringsbyrån och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ samt åsidosättande av artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken⁽²⁾.